

8JH-1

581

AGIM SPAHIU

**Të jetosh
me ty**

VJERSHA
DHE POEMA

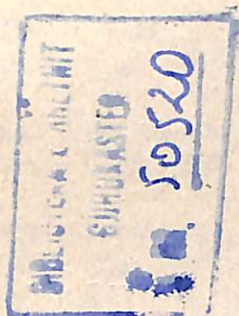
841-1

581

Agim Spahiu

Të jetosh
me ty

VJERSHA
DHE
POEMA

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHERI»

Agim Spahiu

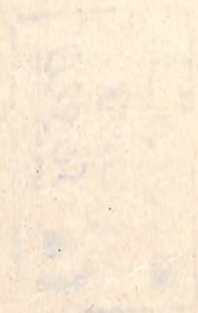
1-140
88

Redaktor

STAVRI DAJO

Të jetosh
me ty

YËRSHTA
DHE
POEMA

Recensues:

Bujar Skëndaj

Xhevahir Spahiu

SHKURTIM I PËRMBLEDHJES

K ë t u

Këtu dielli rrezon për mua dhe bora boron për
mua,
në gjakun tim shkrirë janë të gjitha viset e tua,
qysh në britmën e lindjes me tokën çift i
dashuruar,
roj në male fisnike me ujëra jetëdhënëse pranë,
në përqaftimin e lumenjve të mi: njëri i bardhë,
tjetri i zi.
Këtu jam i idhët pelin, i ëmbël si misri i ri,
marr udhët me bukën në xhep, përshëndetem,
përshëndes,
në frymën tonë mirësia çel gonxhen me shpresë.
Këtu jam plot shëndet. Kam shumë punë për të
bërë
dhe s'kam nge të vdes.
Këtu dhe vetëm këtu jam guri me rrënjë, i rëndë
në vend të vet.
Jam zjarr që djeg e përvëlon, dorë e butë që
e ndërton, përkëdhel
fjalë mjaltë që mrekuillon.

Brenda meje përkunden djepe, shtrihen varre pa
harrim,

klithma flake përzhitin ende malet e visit tim...

«Këtu!», më thonë djepet e drurët, «Këtu!», më
thonë varret e gurët,

Shekspiri është luajtur dhjetëfish (ta dish!)
në familje, në Qafën e Kolesjanit e të Prushit,
në Morin

dhe brenda gjoksit të njeriut.

Jam këtu përqafuar me diellin, dragua për të mos
harruar asgjënë,

mbrojtës, rojtar nderi i fytyrës sime që s'e çbënë...

Rris pemët, shtrydh gurin e ujin të më japin më
tepër

dhe unë gjithçka u jap, në çdo gjë pjesëtoj veten.

Me armiqtë thikë më thikë jam këtu,

i dashuruar me të dashurit e mi. Këtu dhe vetëm
këtu jam puthja,

mallkimi, ëndrra dhe zgjimi,

dashuri në udhët e tua

ku bora e dielli rrezojnë për mua.

Katunde të moçme veriore

Nëna të dhembshura kruspull bri fëmisë,
fushëzën e paktë mëkonin me sisë...

Mëngjeset që vijnë unë i kam....

poemë

Unë jam dita, gëzimi, puna dhe bukuri e saj e
përjetshme;
ky mëngjes, dielli që puth dheun e shkrihet tek
fruti me mrekullinë e vet,
profilet e mëngjeseve që vijnë unë i kam:

në vështrimin tim, brenda gjoksit, në mendimet e
partishme janë.

Jam zot i maleve qeleshebardhë, fushave, bjeshkëve,
zot i ujërave të kristaltë, lugjeve, pyjeve

kurorëgjelbër,
zot i mbitokës që e lulëzoj me këto duar të mëdha,
të çara, damarëdalë, nga puna e lufta e jeta të
rrahura.

Dhe zot i nëntokës jam: me bukurinë e saj të
fshehur thellë;
përpiqem, e shkoq nga gjiri i tokës, e nxjerr në
dritë

të heshturën, shekulloren bukuri,
në duart e mia e bëj pasuri.

Jam zot i bukurisë dhe bukuria jam vetë,

çel në grurin e lulen, në mëngjesin e pemën,
para çdo gjallese me shpresë unë e përshëndes
jetën.

Jam zot i dashurisë që rron brenda meje, në sytë,
krahët, punën e buzëqeshjen,
zot i dashurisë që frymë merr në viset e mia.

Dhe brenda meje, brenda gjoksit tim, mali i
dashurisë për ty ngrihet, Gjalicë,
rritet e rritet e pushton hapësirat e mëdha të
mendimit,
rritet e rritet e pushton hapësirat e mëdha të së
vërtetës,
Parti, dyzetepesëvjeçarja ime, dyzetepesëshekullorja
ime!

• • •

Me duart e mia të çara nga puna e lufta, e jeta
të rrahura

gjithçka që më shërben transformoj,
krijoj gjithçka që kam ëndërruar të krijoj
dhe marshoj, dhe marshoj; marshoj
në orë, ditë, javë, muaj, vite e dekada.

Unë, zot i jetës që më rrethon,
me bukurinë e punës shtoj bukurinë time
pa turp, pa hile, dëngla e pretendime.
Zot më bëre ti, Partia ime!

Krijoj fytyrën e ditës, të qeshur e të madhe si
imja

dhe ditë natën e verbër bëj,
krijoj fytyrën e njomë të fëmisë, e rris, e madhoj
që edhe ai si unë, i palodhur të krijojë...

Krijoj fytyrën e ujit që rrjedh kot, e shtrëngo, e
rrotulloj;

udhën që dua, në turbina i jap. Dhe dritën zotëroj.
Oh, ç'fytyrë përrallore, e mahnitshme! Sa të kam
ëndërruar!

Sa gjatë! Sa gjatë!

Shënoj vendburimet e dritës në hartë: Vau i
Dejës, Koman, Banjë.

Dhe kur çelësin e dritës hap, urimi si drita
rrjedh për ty,

më i pastri nga gjithë urimet njerëzore, Parti!
Veç krahët kisha...

Ti më dhe krahët e shqipes, fluturimin e madh
veç ti ma dhe

dhe ngrita uzina e fabrika të panjohura ndonjëherë,
hidrocentrale, qytete,

ngrita vetveten mbi të gjitha, madhështinë përmbi
dhe,

shekullin në dorë veç ti ma dhe.

• • •

Jam në Bajram Curri me burrin e maleve në
zemër,
rroj si më mirë, në Kukës shkrij bakrin e kuq,
nxjerr krom,
ngre urat madhështore, qytetin e ri. Udhë i hap së
nesërmes,
në Shkodër holloj bakrin, u jap formë telave,
në Fierzë jam, i përvishem Drinit, shiritin e
përrurimit Komanit i pres,
Banjën përshëndes.
Me këto shpatulla, me këto duar digat gjer në re
i ngrita dhe i ngre.
Veç rritje kam ndër nëpër provat e farkëtimit
tim —
mendimet e partishme mal më kanë ngritur dhe
më ngrenë.
Zotëroj lisat shekullorë me legjenda e kuje,
bukurinë kryelartë e bëj të jetojë me mua në
dhomë,
fushave të Myzeqesë rroj, mbledh gonxhen e
bardhë,
në pllajën e Hasit jam, mbjell luledielli, misër,
grurë,
jam kudo, rroj kudo, në fshatra, qytete: në jugun
e kaltër e të gjelbër,